

DIAMANT

Vem genomskådar vem
Du varsnar att jag varsnar dig
med mera och mera rymd
för mindre och mindre människa
Vem genomskådar vem
Jag varsnar att du varsnar mig
med mera och mera människa
för mindre och mindre rymd
Hela din substans håller samman mig
som håller samman hela din substans
Hela din tid i detta nu

Och i sär

Blixtarna hälsar välkommen

Med din profil
vänder du dödens profil
– mot horisonten

SNITT

Puls, så snabb
att två pulsar tillsammans
inte i mellanrummen ens hinner slå –

Om du försvinner nu
finns ingen plats mer för en människa här –
O helt i ögonblicket nu

förintas du om du stannar som den samme
Och blir kvar om du blir en annan
– av att stanna

Han såg, kan du säga
hur varje tuva av detta gräs
hur varje strå

plötsligt glasades in
över hela ängen omkring honom
i korta i långa stickor av glas

så att han inte kunde flytta fötterna
därför att det krasade så
– under sulorna

Augusti 1993

HORISONTEN HON, HORISONTEN HAN

Hennes ansikte bildar över hans en häpnad –

Om hennes ansikte och hans bakhuvud gäller nu
att de upptar samma volym och ändrar läge sinsemellan
i samma rymd:

Med hans ansikte vänder hon sitt bakhuvud mot världen

LÅGANDE

Jag fixerade ikonerna
och fixerades själv
från andra sidan

Och färdades
genom mitt ansikte
som dividerades –

i lika många modi
som där var speglar
som fixerade det

Divisionen
av ett ansikte
Ansiktet av en

Och skärskådad
brann rodnad
brann vitnad

Ofixerad
i byzantinsk tid
i rysk rymd

i S:t Petersburg i mars
nittonhundraåttiofem
– Och lågorna

ÖSTVÄSTSTRÖMMANDE

Östvästströmmande månen
Strömmen av klarheter, klyvnader
Döden vi kommer från, skall till
Världen hälsar farväl
Den motsatta stranden är här
Världen hälsar välkommen